

26. neděle v mezidobí

1. říjen 2017
číslo 40.
ročník XII.

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

Všechno, co jsi nám učinil, Pane, v pravdivém soudu jsi učinil. Zhřešili jsme totiž a neposlouchali jsme tvá přikázání. Ale dej slávu svému jménu a jednej s námi podle množství svého milosrdenství.

(Dan 3,31.29.30.43.42)

1. čtení: Ez 18,25-28

2. čtení: Flp 2,1-11

Ev.: Mt 21,28-32

Ž1 25 Rozpomeň se, Hospodine, na své slitování.

Projít branou Kříže

Poznáme modlitbu sv. Františka před Křížem v San Damiano. Můžeme říci, že zde před Křížem, začalo Františkovo obrácení. Ale Kříž nebyl jen na počátku jeho obrácení, ale provázel ho celým jeho životem, jako hluboko proměňující setkání s tajemstvím Boha. Františkánská spiritualita je velmi silně poznamenána Křížem, takže můžeme hovořit o mystice Kříže. Abychom se přiblížili Františkovu chápání, musíme nejdříve odložit všechny předsudky, které má moderní člověk, odchován konzumní společností, proti mystice Kříže. Při tom nejde o žádnou formu sebetrýznění, ačkoli i toto nacházíme v životě sv. Františka, ale v zásadě jde o nazírání na Boží lásku, která se projevuje v Ukřižovaném Ježíši a v naší ochotě následovat ho.

I moderní člověk je v některých situacích ochoten vzít na sebe námahu a utrpení pro nějaký cíl, aniž by nad tím nějak dlouho spekuloval. Ve fitness centrech a posilovnách vylévá krůpěje potu a obětuje množství peněz bůžkům sportu a fyzické krásy a nikdo se nad tím nepozastavuje. Dokonce v salonech krásy a na klinikách plastické chirurgie

teče i krev v zájmu zachování přitažlivého fyzického vzhledu. Pokusme se chápát se stejnou samozřejmostí i mystiku Kříže a objevit při tom, co je základem a proč Františkánská kontemplace považuje Kříž za vstupní bránu, která uvádí do Božího tajemství. V Kříži se Božím působením uskutečňuje plastická chirurgie našich duší.

Františkův život byl v zásadě určován Křížem. Jak jsme již slyšeli, důležitou a silnou zkušenosť s Křížem a Ukřižovaným udělal František v kapli sv. Damiana. Ukřižovaný Ježíš na ikoně Kříže, protože to byla a je opravdu ikona, promluvil k němu úplné osobně a silně ho zasáhl. Legenda tří druhů (14) k tomu pojmenovává: „Od té chvíle bylo jeho srdce poraněno, vzpomínal na utrpení Pána tak, že František po celý život nosil v srdci stopy ran Pána Ježíše, jak se ukázalo později, když se zázračně a zjevně ukázaly na jeho těle.“

Na tomto místě odhalujeme poprvé základní pojmenování Františka setkáním s Ukřižovaným. Pojmenování Křížem a duchovní cesta s Ukřižovaným tak pojmenování Františkovu cestu do Božího tajemství. Kříž je cesta a Ukřižovaný je pro něj branou k srdci Trojjedineho Boha, je klíčem k přeměně lidského života v Boha Stvořitele. Sv. Bonaventura píše: „K míru neexistuje jiná cesta než vroucí láska k Ukřižovanému, která uchvátila Pavla až do třetího nebe a proměnila do té míry v Krista, že mohl říci: S Kristem jsem přibit na Kříž ..“ (Itinerarium, Prolog 3)

Pro Františka není cesta k Bohu na prvním místě cestou stoupání, ale nejprve cestou sestupu Boha k nám lidem. Právě Kříž byl pro Františka místem tohoto pokorného zmenšení se Boha. Celé toto tajemství Ukřižovaného - Boží pokory, prožíval František zcela konkrétně při slavení eucharistie. Při proměnění a lámání chleba eucharistie se Ukřižovaný zpřítomňuje, když je jeho tělo zraňováno a rozlámáno a člověk dostává darem nový život, společenství s lidmi i s Bohem.

Tomáš z Celana takto vyjadřuje tajemství Kříže v životě sv. Františka: „Sv. František byl obrazem a pojmenováním Serafina a svou vytrvalostí v nesení Kříže si zasloužil povznést se až mezi nejvznešenější duchy. Stále totiž visel na Kříži, neuhýbal žádné námaze a žádné bolesti, jen aby na sobě dokonale plnil Boží vůli.“ Vidíme, že pro sv. Františka se Kříž stal způsobem jeho bytí a života. „Stále totiž visel na Kříži, neuhýbal žádné námaze a žádné bolesti, jen aby na sobě dokonale plnil Boží vůli.“

„Když kráčel a přemýšlel nebo zpíval o Ježíši, zcela na cestu zapomněl a všechny tvory vyzýval k Ježíšově oslavě. A protože Ježíše a to Ukřižovaného, stále nosil ve svém srdci, byl před všemi jinými nádherné pojmenování jeho jizvami. Mohl také na Ježíše ve vytržení nahlížet, jak sedí v nevypovídávatelné a nepochopitelné Velebnosti po pravici Otce, se kterým jako rovnocenný Syn Nejvyššího v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje, vítězí a vládne jako věčně nanejvýš velebný Bůh po všechny věky věků. Amen.“ Povzbuzení jeho příkladem, prosme i my, aby nás Bůh i za cenu našeho utrpení, vedl ke spásě.

(www.frantiskani.sk)

Trpělivost je umění žít s tím, co je ještě nehotové

„Křesťan je ten, kdo očekává Krista,“ napsal John H. Newman. V dnešní době platí „všechno a ihned“, v dnešní době je důležitý výkon a růst produkce, v dnešní době jsou mnohdy i křesťané zasaženi aktivismem. Proto může řeč o trpělivém „očekávání“ pojmenovat riziko nepochopení, protože se mnohdy zdá, že „čekat“ pojmenovává být pasivní, netečný, nezodpovědně se vyhýbat řešení.

Trpělivost je ale něco jiného, než pasivita. Trpělivost je umění žít s tím, co je ještě nehotové, žít v přítomnosti, která je neúplná, aniž by si člověk zoufal. Trpělivost pojmenovává podpořit i ostatní, snášet je, přijmout je s jejich omezeními, sdílet je spolu s nimi.

Pro křesťana jde trpělivost v těsném sledu za vírou: je jak vytrvalostí, což je víra, která trvá v čase, tak i schopností přijmout neúplnost a žít s ní.

Aby víra a naděje mohly nést plody, potřebují trpělivost. Je-li navíc trpělivost naroubována na víru v Krista, je „silou, již vládneme sami sobě“ (Tomáš Akvinský). Stává se schopností nepodléhat beznaději, nenechat se v soužení a těžkostech přemoci malomyslností. Stává se i vytrvalostí, schopností zůstat pevnými, vytrvat v čase, a přitom neztratit vlastní pravdivost, stává se schopností druhé podpírat a nést s nimi jejich životní příběh.

Trpělivost Boha v Písmu je nejlépe vyjádřena tím, že Bůh dává člověku čas k odpovědi, dává mu čas k obrácení. Boží trpělivost si ale nesmíme plést s lhostejností, naopak představuje „velkodušnost“.

(www.pastorace.cz)

KOUTEK PRO DĚTI

4. Dárek z jeřabin

„Kdo z těch dvou splnil vůli svého otce?“ Odpověděl: „Ten první!“ Ježíš jim řekl: „Amen, pravím vám, že celníci a nevěstky vás předchází do Božího království.“

Na svátek svatého Václava se z ranní mlhy vyklubal překrásný den. Barevný, plný sluníčka a vůně hřibů, která přicházela z nedalekého lesíka. Pan farář si užíval té krásy a šel pomaličku do kostela sloužit slavnostní mši. Najednou zůstal překvapeně stát před Václavovou sochou u kostela. Byla celá pokrytá malými kytičkami ze stébel trávy, větviček a lesních plodů. Skoro se v nich ztrácela. Ale vypadalo to moc pěkně a mile. Zato v sakristii nebyl ani jeden ministrant. „Je pravda, že není škola, ale že by všichni někam odjeli?“ přemýšlel kněz. „Kde jste, kluci, byli?“ ptal se v neděli. „Taková slavnost, a musel mi ministrovat pan kostelník. „My jsme byli u dědy. „A my na pouti“ „My na výletě“. „Příště se musíme pořádně domluvit předem,“ uzavřel pan farář. „A neváte, kluci, čí by to mohla být práce?“ ukázal pak ještě na sochu. „To si určitě hrály nějaké holky,“ mávl kluci rukou a oblékali si svoje rochety.

Na konci mše pochválil v kostele pan farář toho, kdo věnoval svatému Václavu takovou pozornost. Jonáš se pak šel na sochu podívat zblízka a uviděl na jedné kytičce zbytek Johankiny stužky. Ani se doma po mši moc neohrál a jako detektiv se vydal za Johankou k nim domů. „Johanko, to ty jsi dala na sochu všechny ty kytky? A sama?“ vyptával se. „Pomáhala mi Natálka, byla se mnou v lese a pak mi skládala kytičky. „Cože? Natka?“ divil se Jonáš, „vždyť ta vůbec neví, co je to kostel. Proč by to dělala?“ „Víš, jak nám paní učitelka ve vyučování povídala o svatém Václavovi?“ začala Johanka. „Mně se to moc líbilo. Byl hodný a spravedlivý a statečný. A měl každého rád. Škoda, že jsem ho neviděla živého. Babička mi řekla, že ta socha u kostela, to že je on, a že i když už umřel, ví, co tady na zemi děláme. Myslela jsem si, že by mu to mohlo udělat radost. Natka má kytičky ráda a chtěla mi pomoci. Jí se líbí dělat hezké věci. Pak chtěla ozdobit i kříž u brány, ale už jsme neměly čím,“ vysvětlovala Johanka. „Proč jsi tak přiběhl? Zlobil se někdo?“ lekla se. „To nevím, ale panu faráři se to líbilo, a tak tě dnes vlastně chválil, ale nevěděl, že jsi to ty,“ zamotal se trochu Jonáš.

Když se loudal domů, přemýšlel, jak to, že to napadlo holky, a ne žádného kluka. Dokonce ani jeho samotného ne. „Myslíš, mami, že ještě mohu udělat svatému Václavovi radost?“ „To určitě můžeš, třeba tím, že pak uklidíš zvadlé kytky a poděkuješ Pánu Ježíši za dobré kamarádky ve třídě i za vaši paní učitelku. Můžeme se večer sejít k modlitbě společně,“ slíbila mu maminka.

Otzázy: Víš, kdo to byl svatý Václav? A proč je v nebi? Pomáháš někdy při výzdobě – v kostele, doma, ve škole? Povídaj sůsi už s nevěřícím kamarádem o věcech kolem kostela, svatých nebo o tom, že věříš v Boha? Koho jsi už překvapil hezkou věcí, dárkem, kytičkou? Je lepší dělat něco navíc, nebo stačí jen to, co musíš?

Modlitba: Bože, děkuji ti, že každý člověk umí něco pěkného a může dělat druhým radost. Já už umím ..., moji kamarádi umí ... Děkuji ti, že nás máš všechny rád a že se od svatých můžeme naučit tomu, co nám nejde. Děkuji za svatého Václava, jeho víru i statečnost. Svatý Václav je často zobrazován jako rytíř na koni.

Ohlášky:

- * Mariánské modlitby v Porubě budou v neděli ve 14⁰⁰ hod.
- * Členové ekonomických rad všech farností se sejdou v ponděli 2. 10. v 19⁰⁰ hod. na faře v Hustopečích.
- * V týdnu bude první pátek v měsíci, proto budu navštěvovat nemocné a také budou adorace a zpovídání před bohoslužbami.
- * Modlitební společenství bude v pátek po mši svaté na faře v Hustopečích. Zveme všechny zájemce o společnou modlitbu a četbu Písma svatého.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 1. 10. do 8. 10. 2017

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
26. neděle v mezidobí 1. 10. Měsíční sbírka Poděkujeme za úrodu	Hustopeče	8:00	Za živé a † farníky
	Černotín	9:30	Za † Petra Šnejdrлу, živou a † rodinu Šnejdrlovu a Šindlerovu
	Bělotín	11:00	Za † Františka a Boženu Erlovy, syna Josefa, vnuka Františka, vnučku Radku a dvo
	Vysoká	14:00	Za živé a † farníky a občany z Vysoké
Pondělí 2. 10. <i>sv. andělé strážní</i>	Špičky	17:30	Na poděkování PB za přijatá dobrodiní s prosbou o Boží ochranu a požehnání
Středa 4. 10. <i>sv. František z Assisi</i>	Černotín	17:30	Za † Františku Trlíkovou, manžela, syna, dceru a zetě a za živou a † rodinu Trlíkovu a Šváčkovu a dvo
Pátek 6. 10. <i>sv. Bruno</i>	Bělotín	16:30	Za manžela Karla Ondřeje a jeho rodiče, živou a † rodinu Ondřejovu a dvo
	Hustopeče	18:00	Za Karla Majkuse, sourozence, rodiče z obou stran a dvo
			Za † Karla Huba a manželku Antonii a živou rodinu
Sobota 7. 10. <i>Panna Maria Růžencová</i>	Černotín	17:30	Za živé a † farníky
27. neděle v mezidobí 8. 10.	Hustopeče	8:00	Za † Květoslavu a Václava Jamborovy, rodiče, bratry, živou a † rodinu
	Špičky	9:30	Za † Miroslava Janáčka, Amálie a Františka Barošovy
	Bělotín	11:00	Za Věrku Hanákovou, bratra Karla a rodiče Strnadlových a dvo

O H L Á Š K Y

V sobotu 7. X. ve 12⁰⁰ hod. budou ve farním kostele Povýšení sv. Kříže v Hustopečích sezdáni paní Veronika Bortlová z Drahotuš a pan Karel Horák z Milotic n. B.

Přejeme do společné cesty životem stálé Boží požehnání, ochranu a pomoc.

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614

Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.